

amb les armes dels Creuats, no mancant-hi nombros i distingit públic qui amb sa presència acoronà, brillant i encoratjà la cristiana tasca.

No la paraula, verb de l'intel·ligència, no la ploma estereotipació de la paraula, poden donar una idea de lo que fou nostra Diada: una cambra fotogràfica que reproduís minuciosament els seus detalls i un gramofon que'ns contés les paraules sentides, emocions viscudes, i aplaudiments dispensats, compliria millor son comés, que un cronista.

Aflançats no obstant amb la benevolença de nostres amables llegidors que no pogueren gaudir d'aítal festival, passém a fer una ressenya de éll.

La missa de comunió general

Pel matí a l'església parroquial hi hagué missa de comunió general, pronunciant una sentida i eloqüent plática mossent Sebastià Regí. Secundant els desitjos del Papa, molts fidels d'un i altre sexe s'acostaren a la sagrada taula, per a enriquir les seves ànimes amb el pa dels forts i l'indulgència plenària. El chor de les Filles de Maria augmentat per una secció de joves i qualques jovenetes de la colonia estiuenca cantá preciosos motets.

Durant totes les misses qu'es digueren en la mentada església, es recolliren almoines pel foment de la Bona Premsa.

L'Ofici diví

Fou celebrant de éll, el Rvnt. Josep Esparch, i ministres assistents, mossen Albert Vila i mossen Joaquím Turró cantant l'orquestra «Els Quirretes» de Canet de Mar, una bonica missa del mestre Ribera. El sermó estigué confiat a nostre volgut compatrici Mn. Sebastià Regí, de la Casa-Missió de Banyoles, qui presenta a l'Església Catòlica a faisó d'una Nau, continuament combatuda i sempre victoriosa dels seus enemics, fent ressaltar de pas que eré també un farell per a enllumenar i orientar als periodistes en la seva ennoblidora tasca de civilització evangélica, tinguent pa-

raules de elogi pels pescadors allí congregats, i recomenant-los-hi la perseverancia en retre solemniat culte al pescador de Galilea.

Vetllada literari-musical

A primeres hores de la tarda es notava en totes les cares indigenes una frissança i curiositat insólita, respecte a les personalitats foresteres que's passejaven per nostres carrers, i que devien pendre part en la Vetllada.

A les 5 i mitja, s'obriren al públic les portes del Foment Cultural, quedant ben prompte ocupats tots els seients d'aquesta vasta sala. En el proesceni, alguns testos de vistoses flors formant semicercle l'embellien i comunicaven color i vida.

Constituïen la presidència el Reverent Pere Figueras, president de la Congregació Mariana, mossen Félix Paradedada, redactor en cap de BONA LLEVOR, don Josep Castany advocat i col·laborador de dit periódic, mossent Felip Tenas, llaureat llegionari de la Bona Premsa, mossen Ramón Coma, i en Jaume Cardona, corresponsals del mateix, el senyor Joan B. Marqués, corresponsal de «Las Noticias» i «El Día Gráfico» i el Rvnt. A. Vila. Exercia de secretari el jove estudiant de Dret, en Javier Andreu.

Amb la pessa a piano de Pierrrette tocada per la Srta. Montserrat Raquel, s'obrí lacte. Seguiren:

Una poesia titulada «La Bona Premsa» original de mossen F. Paradedada i llegida per en Pere Vidal.

«Dugues gentils damisel·les» quadre literari original de mossen Félix Paradedada i recitat admirablement per en Salvador Buñol.

«La Pomera» (R. Domingo) per la secció de típles del «Foment».

Parlament del Rnt. A Vila, qui amb cálida paraula fuetejá a la Mala Premsa, de ia qual digué que a semblança de la morfina sugestionada, ubriaga, intoxica i per últim mata; i que tot catòlic devia rebutjar-la considerant-la com a un cabdal enemic, valguent-se d'aquella frase d'un famós Senador romá. «Delenda est Cartago».

SEGONA PART

«Polonesa de Chopin», per la Senyoreta Carme Andreu.

«La Fe» (J. Dotras), i «Castell de Palafolls» poesia per Victoriá Pagella.

L'ivern (Morera) que cantada per la Srta. E. Angelgran meres qué xardorosos aplaudiments.

Riverie (Schumann) pessa a piano i violí, per les senyoretas Antonia de Garriga i Montserrat Raquel, que foren primorosament executades.

«Rimes de tardor» poesia llegida per son autor en Jaume Cardona, que resultá una veritable filigrana de bellesa i sentiment.

Parlament per l'expresident de «l'Academia Calassancia» i distingit advocat P. Josep Castany, de Lloret de Mar.

Amb paraula fácil, estil correcte i «pose» acadèmica, glosá la cabdal importancia que revesteix la Premsa, desgranant conceptes tan enlairats i periodes tan eloqüents, que a cada pas eren interrompits per una salva de aplaudiments. Sentim verament que la modestia del orador, ens privi del gust d'insertar-lo íntegre en les columnes del nostre periódic.

L'aparició en el teatre del eloquent i emprogramat orador don Josep Brú, de quina assistencia es desconfiava per lo avançat del acte, promogué una explosió de satisfacció i alegria. Malgrat el natural cansanci per lo precipitat del viatge, sense apenas descansar pren la paraula desenrotllant amb la fogaositat i vivesa de imaginació, que li es propia un bell discurs. El bisturí de son cálid verb, hábilment manejat extirpá i posá de cos present el pútrid i en apariencia gran, fantasma de la Mala Premsa; feu una crida als catòlics per a desvetllar-los del ensopiment en que fins fa poc havien viscut; tingué paraules de lloa pels ardits adalits de la Bona i cantá un himne de amor al regionalisme tradicional i cristiá. No cal dir, que ademés d'una deliranta ovació s'en emportá en son viatge cap a Barcelona, un seguici d'admiració i agraiment.